

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6389/19

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופטת י' וילנר

העותרת: התנועה למען איכות השלטון בישראל

נגד

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליט המדינה
3. ראש הממשלה, חה"כ בנימין נתניהו

עתירה למתן צו על תנאי; בקשה לקביעת מועד דיון

בשם העותרת: עו"ד אליעד שרגא; עו"ד תומר נאור; עו"ד אלון ספיר

פסק-דין

השופטת י' וילנר:

1. בעתירה זו מבקשת העותרת, התנועה למען איכות השלטון בישראל, כי נורה ליועץ המשפטי לממשלה, לפרקליט המדינה ולראש הממשלה לבוא וליתן טעם מדוע לא יבוטל הליך השימוע בעל-פה שנקבע לראש הממשלה ואשר קבוע ליום 2.10.2019.

2. טענתה המרכזית של העותרת נסבה על הפרסום בתקשורת לפיו ראש הממשלה הגיש ליועץ המשפטי לממשלה "מסמך טיעונים ריק" לקראת השימוע, ובו נכתב אך כי הוא כופר בכל הטענות נגדו, וזאת ללא נימוקים או התייחסות לראיות שהועברו לפרקליטיו. לטענת העותרת, קיום השימוע בנסיבות אלה אינו עולה בקנה אחד עם הנחיות פרקליט המדינה מספר 14.21 "הליכי יידוע ושימוע בהליכים פליליים" (להלן: הנחיות פרקליט המדינה או ההנחיות). בפרט, נטען כי הדבר עומד בניגוד לסעיף 40 להנחיות הקובע כי קיומו של שימוע בעל-פה "מותנה בהגשת טיעוני החשוד בכתב ובזמן

סביר לפני כן", וכן בניגוד לסעיף 39 להנחיות הקובע כי "כאשר הטיעונים הכתובים שהוגשו אינם משכנעים על פניהם, לא יתאפשר שימוע בעל-פה".

3. לאחר העיון בעתירה ובנספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות בהיעדר עילה להתערבות בית משפט זה. מהעתירה עולה כי היועץ המשפטי לממשלה החליט להגיש כתב אישום נגד ראש הממשלה בכפוף לשימוע (ראו סעיפים 6, 8 ו-10 לעתירה). בהקשר זה אפנה לסעיף 41 להנחיות פרקליט המדינה, הקובע כלהלן:

"מצאה רשות התביעה, ביוזמתה ועל פי שיקול דעתה כי יש תועלת בעריכת שימוע בעל פה, תציע אפשרות זו לחשוד או בא כוחו, שינהג בעניין על פי שיקול דעתו".

על פני הדברים, נראה כי סעיף זה אינו כפוף לתנאים המופיעים בסעיפים 39-40 הנזכרים בעתירה, וכי שיקול הדעת הנתון לרשות התביעה הוא רחב ביותר ואינו תלוי בהגשת טיעונים כתובים מצד החשוד. די בכך כדי לדחות את העתירה בהיעדר עילה להתערבות בית המשפט זה בשיקול הדעת של היועץ המשפטי לממשלה.

4. יתרה מכך, אבקש להבהיר כי אף אם סעיפים 39-40 להנחיות פרקליט המדינה חלים במקרה הנדון, הרי שאף הן מותירות שיקול דעת לרשות התביעה בהחלטתה לקיים שימוע בעל-פה לבקשת חשוד.

כך, סעיף 39 להנחיות קובע כלהלן:

"ביקש חשוד או בא כוחו להביא טענותיו בשימוע בעל פה, רשות התביעה תאפשר לו זאת אם מצאה לנכון לעשות כן. ככלל, במקרה שבו יש צורך בהגשה מהירה של כתב האישום ומתן שימוע בעל פה לא יאפשר זאת ו/או כאשר הטיעונים הכתובים אינם משכנעים על פניהם, לא יתאפשר שימוע בעל פה" (ההדגשה הוספה, י.ו.).

סעיף 40 להנחיות קובע כלהלן:

"ככלל, קיומו של שימוע בעל פה מותנה בהגשת טיעוני החשוד בכתב ובזמן סביר לפני כן" (ההדגשה הוספה, י.ו.).

כאמור, מלשון הוראות אלה עולה כי ההנחיות מותירות מרחב של שיקול דעת לרשויות התביעה באשר לקיום שימוע לבקשת חשוד. כך, במקרים המתאימים, יש על-פי ההנחיות מרחב של שיקול דעת לרשויות התביעה לחרוג מהקווים המנחים האמורים.

מכל מקום, שיקול הדעת לגבי קיומו של השימוע והיקפו במקרה זה מסור בסופו של יום ליועץ המשפטי לממשלה.

5. מכל הטעמים שלעיל, ומשלא מצאתי כי קיים חשש שהיועץ המשפטי לממשלה ופרקליט המדינה פעלו בחוסר סבירות בהחלטתם לקיים את השימוע, דין העתירה להידחות ללא צורך בתגובה.

ניתן היום, כ"ו באלול התשע"ט (26.9.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט